

POWIERZAMY SIĘ

Miłosiernej Matce

/Śl. B. Papież Jan Paweł II – Togoville – 1985/

O Maryjo, Matko Syna Bożego, Jedynego Odkupiciela, który przyszedł, by zbawić ludy wszystkich kontynentów i wszystkich czasów, wielbimy Cię.

Wśród wszystkich stworzeń Pana Ty jesteś najświętsza i najbardziej ludzka. Największa, błogosławiona między niewiastami" na całej ziemi. A jednocześnie jesteś najpokorniejsza i najbardziej przystępna! Na zawsze pozostajesz Matką Boga. Zechciałaś również stać się miłosierną. Matką wszystkich ludzkich pokoleń, które nie przestają nazywać Cię "Błogosławioną"!

Od dwudziestu wieków, podczas gdy trwasz przy swym Synu w chwale niebieskiej, jest tak, jakbyś odwiedzała ziemię! Słuchasz uczniów swojego Syna Jezusa, pochylasz się nad grzesznikami! Przygarniasz wszystkich ludzi dobrej woli, tak jak czynił to Jezus w miastach i wsiach Judei i Galilei! W czasie Kościoła, który rozpoczął się podczas Pięćdziesiątnicy, w Twojej obecności, nieprzerwanie ukazujesz ludziom i narodom to Dziecię, wspaniały owoc Ducha Świętego poczęty w Twoim dziewiczym ciele, to Dziecię, które przyszło w oznaczonym czasie

jako światłość dla świata, Syna Bożego, który złożył swe życie w ręce Ojca, by zbawić wielu. Zmartwychwstał w wielkanocny poranek jako zwycięzca śmierci. O Maryjo, Ty pragniesz tylko tego, by nasza radość, nawet pośród doświadczeń życia była doskonała. Pragniesz tylko tego, byśmy w pełni przyjęli Jezusa...

Matko Miłosierdzia, dzisiaj, w tym miejscu pragniemy Cię przyjąć - pełniej niż dotychczas jako nasze Matkę. Abyś z dnia na dzień, z rok na rok, towarzyszyła nam jeszcze pełniej niż dotąd! Byśmy poprzez Ciebie stawali się bliscy, coraz bliżsi Jezusowi Odkupicielowi, coraz wierniej służyli wszystkim braciom, którzy są również Twymi dziećmi, a zwłaszcza tym najmniejszym, tym, którzy doznali największej udręki Nasze umysły, wola, serca, skarb naszej wiary, nasze ograniczenia, porażki, radości, nasze zaczynanie od nowa, nasze rozliczne obowiązki, stosunki z innymi ludźmi, wysiłki, by zrozumieć epokę, w której żyjemy, całe nasze życie, aż do ostatniego tchu..., wszystko to powierzamy Twemu macierzyńskiemu spojrzeniu, Twej czułości, Twej wstawienniczej modlitwie! Wszystko, czym jesteśmy, wszystko, co posiadamy, składamy w Twoje ręce, dla sprawy Jezusa i dla budowania Jego Królestwa prawdy, świętości, sprawiedliwości, braterstwa, pokoju...

Powierzamy Ci cały świat, ten świat, który kochasz i który pragniesz zbawić u boku Twej Syna, Jezusa.

O Matko, spraw, byśmy odczuwali Twą macierzyńską obecność, cichą i skuteczną. Uczyń z gorliwymi uczniami Jezusa i hojnymi robotnikami Jego Ewangelii w Kościele, który założył!

AKT ZAWIERZENIA ŚWATA MATCE BOZEJ

Sł. B. Papież Jan Paweł II - Fatima
13.V.1982 r.

1. "Pod Twoją obronę uciekamy się, Święta Boża Rodzicielko!" Ze słowami tej antyfony, którą modli się od wieków Chrystusowy Kościół, staje dzisiaj na miejscu przez Ciebie wybranym i szczególnie przez Ciebie, Matko, miłowanym.

Staję w szczególnym poczuciu jedności z wszystkimi Pasterzami Kościoła, z którymi wspólnie stanowimy jedno ciało i jedno kolegium tak, jak z woli Chrystusa Apostołowie byli w jedności z Piotrem. W poczuciu tej jedności wypowiadam słowa niniejszego Aktu, w którym raz jeszcze pragnę zawrzeć "nadzieje i obawy" Kościoła w świecie współczesnym.

Przed czterdziestu laty, a także w dziesięć lat później Twój Sługa papież Pius XII, mając przed oczyma bolesne doświadczenia rodziny ludzkiej, zawierzył i poświęcił Twemu Niepokalanemu Sercu cały świat, a zwłaszcza te narody, które stanowiły przedmiot Twojej szczególnej miłości i troski.

Ten świat ludzi i narodów mam przed oczyma również dzisiaj, kiedy pragnę ponowić

zawierzenie i poświęcenie dokonane przez
mojego Poprzednika na stolicy Piotrowej: świat
kończącego się drugiego tysiąclecia, świat
współczesny, nasz dzisiejszy świat!

Kościół na Soborze Watykańskim II
`odnowił świadomość swego posłannictwa w
tym świecie, pomny na słowa Pana: "Idźcie...
i nauczajcie wszystkie narody... oto Ja. jestem z
wami przez wszystkie dni, aż do skończenia
świata"/Mt 2 1, 19-20/.

I dlatego, O Matko ludzi i ludów, Ty, która
znasz "wszystkie ich cierpienia i nadzieje", Ty,
która czujesz po macierzyńsku wszystkie
zmagania pomiędzy dobrem a złem, pomiędzy
światłością i ciemnością., jakie wstrząsają
współczesnym światem - przyjmij nasze wołanie
skierowane w Duchu Przenajświętszym wprost
do Twojego Serca i ogarnij miłością Matki
i Służebnicy ten nasz ludzki świat, który Ci
zawieramy i poświęcamy, pełni niepokoju o
doczesny i wieczny los ludzi i ludów.

W szczególny sposób zawieramy Ci
i poświęcamy tych ludzi i te narody, które tego
najbardziej potrzebują.

"Pod Twoją obronę uciekamy się, Święta
Boża Rodzicielko! Naszymi prośbami racz nie
gardzić! w potrzebach naszych!"

Racz nie gardzić!

Przyjmij naszą ufność pokorną i nasze zawierzenia!

2. "Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne" /J 3,16/.

Ta to właśnie miłość kazała Synowi Bożemu poświęcić Siebie samego za wszystkich ludzi: "Za nich Ja poświęcam w ofierze samego siebie aby i oni byli uświęceni w prawdzie"/J 17,19/.

Mocą tego "poświęcenia w ofierze" uczniowie wszystkich czasów są powołani do żywego uczestniczenia w dziele zbawienia świata; do dopełnienia tego, czego nie dostaje cierpieniem Chrystusa dla dobra jego Ciała, którym jest Kościół /por. Kol 1,24; 2 Kor 12,15/

Gdy dzisiaj stoję przed Tobą, Matko Chrystusa, pragnę wraz z całym Kościołem, wobec Twego Niepokalanego Serca, zjednoczyć się z Odkupicielem naszym w tym poświęceniu za świat i ludzkość, które tylko w Jego Boskim Sercu ma moc przebłagać i zadośćuczynić!

Moc tego poświęcenia trwa poprzez wszystkie czasy, ogarnij. wszystkich ludzi i ludy i narody, przewyższa zaś wszelkie zło, jakie

duch ciemności zdolny jest rozniecić w sercu człowieka i w jego dziejach: jakie też rozniecił w naszych czasach.

Z tym poświęceniem Odkupiciela naszego, przez posługę następcy Piotra, jednoczy się Kościół: Ciało Mistyczne Chrystusa.

O, jakże głęboko czujemy potrzebę poświęcenia za ludzkość i świat: za nasz współczesny świat w jedności z Samym Chrystusem! Odkupieńcze dzieło Chrystusa ma się stawać przecież udziałem świata przez Kościół.

O, jakże nas przeto boli wszystko, co w Kościele, w każdym z nas, jest przeciwne świętości i poświęceniu! Jakże nas boli to, że wezwanie do pokuty, nawrócenia, modlitwy nie spotkało się i nie spotyka z takim przyjęciem, jak powinno !

Jakże nas boli, że tak oziębłe uczestniczymy w dziele Chrystusowego Odkupienia! Że tak niewystarczająco dopełniamy w swoim ciełe to, czego nie dostaje cierpieniem Chrystusa"/Kol 1,24/.

Niechże więc będą błogosławione wszystkie dusze, które są posłuszne wezwaniu Odwiecznej Miłości.

Miech będą błogosławieni wszyscy ci, którzy dzień po dniu, z niewyczerpaną hojnością, przyjmują Twoje wezwanie, o Matko, do czynienia tego, co powie Twój Syn, Jezus /por. J 2,5,E dając Kościołowi i światu radosne świadectwo życia natchnionego Ewangelią.

Bądź błogosławiona Ty nade wszystko, Służebnico Pańska, która najpełniej jesteś posłuszna temu Bożemu wezwaniu! Bądź pozdrowiona Ty, która jesteś cała zjednoczona z odkupieńczym poświęceniem Twojego Syna!

Matko Kościoła! Przyświecaj Ludowi Bożemu na drogach wiary, nadziei i miłości! Pomóż nam żyć całą prawdą Chrystusowego poświęcenia za całą rodzinę ludzką w świecie współczesnym.

3. Zawierając Ci o Matko, świat wszystkich ludzi i wszystkie ludy, zawieramy Ci także samo to poświęcenie za świat, składając w Twym macierzyńskim Sercu.

O Serce Niepokalane! Pomóż nam przewyciężyć grozę zła, które tak łatwo zakorzenia się w sercach współczesnych ludzi - zła, które w swych niewymiernych skutkach ciąży już nad naszą współczesnością i zdaje się zamykać drogę ku przyszłości.

Od głodu i wojny - wybaw nas!

Od wojny atomowej, od nieobliczalnego samozniszczenia, od wszelkiej wojny - wybaw nas!

Od grzechów przeciw życiu człowieka od jego zarania - wybaw nas!

Od nienawiści i podeptania godności dziecka Bożego - wybaw nas!

Od wszelkich rodzajów niesprawiedliwości w życiu społecznym, państwowym i międzynarodowym - wybaw nas!

Od deptania Bożych przykazań - wybaw nas!

Od usiłowań zdeptania samej prawdy o Bogu w sercach ludzkich - wybaw nas!

Od grzechów przeciw Duchowi Świętemu - wybaw nas! Wybaw nas!

Przyjmij, o Matko Chrystusa, to wołanie nabrzmiałe cierpieniem całych społeczeństw.

Niech jeszcze raz objawi się w dziejach świata nieskończona potęga Miłości miłosiernej! Niech powstrzyma zło. Niech przetworzy sumienia! Niech w Sercu Niepokalanym odsłoni się dla wszystkich światło Nadziei!

/"W drodze" nr 10-182-1988: s.104-106/